

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Osee continet Cap. XIII. Et loquitur de idolatria populi Israel, signata per mulierem meretricem: de mundatione peccatorum, & exhortatur vt filij Israel ad dominum conuertantur

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

D. DIONY. A RICK. CART.

¶ Apprehendit angelus domini Abacuk in vertice eius, et portauit eum capillo capitis sui. Posuitque eum in Babylone super lacum in impetu spiritus sui. Recor datus es mei domine deus meus, et non dereliquisti diligentes te.

Osee continet Cap. XIII. Et loquitur de idolatria populi Israel, signata per mulierem meretricem: de munitatione peccatorum, & exhortatur ut filii Israel ad dominum conuertantur

Caput. I.

Rincipium loquendi domino ad Osee. Et dixit dñs ad Osee. Vade sume tibi vxorem fornicationum, et fac tibi filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra domino. Erit in loco vbi dicuntur eis, non populus meus vos, dicetur eis. Filii dei viuentis. (Istud allegat apostolus ad Romanos de vocatione gentium.)

¶ Cap. 2.

¶ Ecce ego separiam viam tuam spinis, et separiam eam a maceris. Ecce ego laetabo eam, et ducam eam in solitudinem et loquar ad cor eius. Sponsabo te mihi in semper eternum, et sponsabo te mihi in iudicio et iusticia, et in misericordia et miserationibus, et sponsabo te mihi in fide, et scies quia ego dominus.

¶ Cap. 3.

¶ Dies multos sedebunt filii Israel sine rege et sine principe, et sine sacrificiis, et sine altari et sine ephod, et sine teraphim. Et post haec reuertentur filii Israel, et querent dominum deum suum, et David regem suum (i.e. Messiam) et puebunt ad dominum, et ad bonum eius in nouissimo die (istud in Iudeis obstinatis verificatum est, sed in fine mundi antichristi detecta per fidia ad Christum reuertentur) &c.

E P I T O . E X O S E

Cap. 4.

Judicium domino cum habitatoribus terræ. Non est veritas, & nō est misericordia, & non est scientia dei in terra. Maledictum est homicidium, & mendacium & furtum, & adulterium inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit. Vnusquisque non iudicer. Populus sicut hi qui contradicunt sacerdoti. Conticuit populus meus eo quod non habuerit scientiam dei.

Quia tu scientiam repulisti, repellam te ego, ne sacerdotio fungaris mihi. Quia oblita es mei, obliuiscar & ego filiorum tuorum. Gloriam eorum in ignominia commutabo. Peccata populi mei comedent, & ad iniuriam subleuabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic & sacerdos. Dominum dereliquerunt in non custodiendo. Fornicatio & ebrietas, & vinum auferunt cor. Spiritus fornicationis decepit eos, & fornicati sunt a deo suo. Populus non intelligens vapulabit. Sicut vacca lasciviens declinavit Israel.

Cap. 5.

Attendite hoc sacerdotes quia vobis cum iudicium est. Quoniam laqueus facti estis speculationi, & sicut recte expansum super montem. Victimæ declinatis in profundum.

Cap. 6.

In tribulatione sua mane consurgent ad me. Venite & reuertamur ad dominum, quia ipse cepit et sanabit nos, percutiet & curabit nos. Misericordiam volui & non sacrificium, et scientiam dei plus quam holocausta. Ipsi autem sicut Adam prævaricati sunt. In domo israel vidi horrendum.

¶ Cap. 7.

Circundederunt eos adiumentiones suæ coræ facie mea factæ sunt. Omnes adulterates quasi clybanus succensus a coquente. Comedrunt alieni robur eius, & ipse nesciuit. Factus est Effraim quasi columba seducta non habens cor. Væ eis quoniam recesserunt a me. Vastabuntur quoniam prævaricati sunt in me. Et ego redi eos, & ipsi loquuti sunt contra me mendacia. &c.

c 4

D. DIONY. A RIC. C A R T.
Et recesserunt a me, Et ego erudiui eos, & roborau
brachia eorum, & in me cogitauerunt maliciam. Re
versi sunt ut essent absque iugo. &c.

Cap. 8.

Ipsi regnauerunt & non ex me, prīncipes extiterunt &
non cognoui. Ventum seminabant & turbinē metet

Cap. 9.

Noli lætari Israël & noli exaltari, quia fornicatus es a
deo tuo. Non libabunt domino vinum, & non pla
cebunt ei sacrificia eorum. Protunde peccauerunt.
Vae eis cum recessero ab eis. Exosos habuit eos pro
pter maliciam adiunctionū eorum, de domo mea ei
ciam eos. Non addam ut diligam eos. Omnes pri
cipes eorum recedentes. Radix eorum exiccatā est,
fructum nequaquam facient. Abiūscie eos dominus
deus meus. quia non audierunt eum, & erunt vagi in
nationibus.

¶ Cap. 10.

Divisum est cor eorum, nunc interibunt. Confunde
tur Israël in voluntate sua; Dicent montibus ope
rire nos, & collibus cadite super nos. Iuxta desiderii
meum corripiam eos. Seminate vobis in iustitia, &
metite in ore misericordiae, & innovate vobis nouale.
Tempus requiriendū dominum, cum venerit qui doce
bit vos iusticiam.

¶ Cap. 11.

Puer Israël & dilexi eum, & ex Aegypto vocavi filium
meum. Ego quasi nutritius Esrahim, portauit eos in
brachiis meis, & nescierunt quod curauit eos. In funi
culis Adam traham eos, in vinculis charitatis. Popu
lus meus pendebit ad redditum meum.

¶ Cap. 12.

Iuxta vias eius, & iuxta aduentiones eius reddet ei.
Misericordiam & iudicium, & spera in deo tuo semper
In manu prophetarum assimilatus sum.

Cap. 13.

Ego dominus deus tuus, & saluator non est præter mihi.

E P I T O . E X O S E E .

Saturati sunt & eleuauerunt cor suū, & oblii sunt mei.
Occurram eis quasi vrsa raptis catulis, & dirumpam
interiora eorum, & consumam eos vt leo.
Perditio tua Israel ex te, in me tantummodo auxiliū
tuum. Dabo tibi regem in furore meo. De manu
mortis liberabo eos, de morte redimam eos.
Ero mors tua o mors, ero morsus tuus inferne.

¶ Capite. vlt. s.. 14.

Conuertere ad dominum deum tuum, quoniam corrū
isti in iniuitate tua. Tollite vobiscum verba, & cō
uertimini ad dominum & dicite ei. Omnes aufer ini
quitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labio
rum nostrorum. Sanabo contritiones eorum, diligā
eos spontanee, quia auersus est furor meus ab eis. &c.
Ero quasi ros, Israel germinabit q̄si liliū. Conuertenſ
ſedentes in umbra mortis. Quis sapiens & intelliget
iſta, intelliget & ſciēt hāc? Quia rectæ viæ domini, &
iusti ambulabunt in eis, præuaricatores vero corrū
in eis.

¶ Joel habet Cap. III. Et loquitur de
consumptione terræ per erucam, bru
cum, locustam, & rubiginem: de indu
ctione ad pœnitentiam, & de iudicio
futuro.

Caput primum.

 Xpergiscimini ebris & flete, & ululate ö
nes qui bibitis vinum in dulcedine. Cō
putuerunt iumenta in stercore suo.

Cap. 2.

Conturbentur omnes habitatores terræ,
quia venit dies domini, dies tenebrarum
& caliginis. Similis ei nō fuit a principio, & post cum
non erit. Ante faciem eius ignis vorans, & posci eum
exurens flamma. A facie eius cruciabantur populi, one
nes vultus redigentur in ollam.

c 5